

Beseda s Františkem

M: Copak to tady slyším? Samé vzdychání, kňourání... Ale to je František! Ahoj, Františku, pěkně tě u nás vítám! To jsem ráda, že jsi za mnou přišel do knihovny. Ale ty jsi celý nějaký smutný?! Nejsi snad nemocný? Nebo tě bolí břicho? Že ty jsi určitě zase snědl plný pytlík bonbonů?

F: Ach jo! Nemocný nejsem vůbec abys věděla a bonbony jsem také nesnědl. Stalo se mi totiž něco mnohem horšího.

M: A co? Tak nenapínej a povídej, už jsem celá netrpělivá.

F: Já, já jsem začal chodit do školy..

M: A to je ta hrůza? Škola?

F: No jo, je. Já se totiž strašně bojím, že už nebudu mít žádný čas na hraní, na kamarády, na chození ven a třeba ani na počítač.

M: Teda, Františku, musím ti říct, že jsi pěkný popleta a strašpytel. Na tom přece není vůbec nic smutného. Naopak, naučíš se spoustu nových věcí – psát, počítat, kreslit a hlavně se naučíš číst.

F: Náhodou, já už kreslím, podívej se, jakou mám velkou tužku.

M: Tužku máš velkou, div, že tě nepovalí, to je pravda, ale moc správně ji ještě nedržíš. Ale všechno se časem naučíš, jsi šikulka. Jestli tě to rozveselí, už v pravěku, když žili mamuti, tak děti chodily také do školy!

F: Opravdu?

M: Fakt, mám o tom básničku, poslouchej - **Co dělali žáci v pravěku**

F: Ta byla legrační, nemáš ještě jednu o škole?

M: Mám, jmenuje se **Aprílová škola a je od Jiřího Žáčka** a přidám ještě jednu **Eskymáckou**.

F: Všechny jsou moc pěkné, ale stejně jsem pořád malounko smutný.

M: Nebuď, představ si, jak to bude prima, když se naučíš číst a úplně sám si přečteš celou knížku. Třeba takovou – ukážu Kalevalu.

F: Páni, ta je tlustá. Ta, kdyby na mě spadla, tak mě celého zavalí. A navíc, já mám malá očička a třeba ani žádná písmenka neuvidím.

M: Určitě uvidíš. Ukážu ti, co my tady všechno máme. Pro takové malé skřítky s malýma očičkami se tisknou knížky s velkými písmeny. Třeba tahle, podívej – **Sísa Kyselá, Mirko s Jarkou, Kvak a Žbluňk** a z téhle ti přečtu kousíček, je pohádková a jmenuje se **Vodník Mikulka**.

F: A kromě knížek se támhle pod tím kvítkem na mě dívá tchoř!

M: Toho si nevsímej, jestli tě zajímají zvířátka, knížek o nich tu máme spousty, ale teď ti přečtu kousek o tom vodníkovi – **úryvek**.

F: A co bylo dál?

M: To ti zatím přečte maminka, ale za nějaký čas ti to půjde jako po másle. Aby ses pořádně naučil písmenka, v téhle knížce (**Bára, Fliček a..**) jsou tučně vytištěná a dobře si je zapamatuješ. Poslouchej, je o pejskovi, právě mluví o sobě – **úryvek**.

To je, co? 13 M ve třech větách.

F: Už jsem z těch písmenek celý unavený. Nemáš nějaké obrázky?

M: Ale mám, podívej – kniha **Skrytá slovíčka a pohádka Zimní oblečení**. A nebo tahle – **Barbánek**. A u téhle, až ti ji bude někdo číst, může ti dát hned nějakou otázku (kniha **Medvídek Knoflík**). Třeba, třeba jestli se něčeho bojíš, nebo jaké se ti zdají sny...

F: Já se nejvíc bojím že mám pod postelí nějaké chlupaté strašidlo a hodně často se mi zdá, že létám jako pták.

M: Ty máš sny úplně jako maxipes Fík. Ale o strašidýlkách domácích a lesních máme také knížku - **Lexikon strašidel**. Třeba když půjdeš do lesa na houby, může na tebe vyskočit

Podhoubník podkořeněný nebo Hřibáč bukový, pod postelí nemáš žádného chlupáče, ale Postelníčka snového. A v knihovně řadí Knihovníček...

F: Moc se mě to všechno líbí a školy už se skoro vůbec nebojím.

M: Vidíš, bál ses úplně zbytečně. A aby sis procvičil mozek dám ti pár hádanek. Nebo, dám je dětem, ale ty můžeš někdy, říkám, někdy radit.

Dáme asi 6 hádanek..., skřítek skáče do řeči, já ho okřiknu

F: Tady skřítek jako já nesmí nic říct.

M: Hned se nezlob, vždyť víš, že to tak nemyslím. Ukážu ti ještě krásně ilustrované knížky.

F: Ilu...? Co??

M: Ilustrované, namalované. Ilustrátor je malíř, který kreslí ke knihám obrázky.

F: Jé, já znám taky malíře. Pana Hřiba, teď nám zrovna vymaloval celý byt.

M: Ty jsi popleta. To je malíř pokojů. Ilustrátor je třeba Miler, Lada, Zmatlíková...

A nebo tady Shrek – ale ne, to jsou jen fotky, žádné ilustrace.

F: To je taková krása. Už se těším, až si doma zalezu do pokoje, maminka mě uvaří kakao a namaže chleba s medem a já si budu pěkně číst.

M: Ať tě ani nenapadne u knížky jíst, to bys tomu dal. Představ si, že by ti chleba spadl na stránku a pak by měl krtek místo hlavy medový flek a nebo tady babička by místo děda Vševěda měla na klíně kakaovou kaňku.

F: No páni, to bych tomu dal. Máš pravdu, jídlo a knížky k sobě nepatří.

Budu muset za chvíli domů. Ještě přečtu dětem pohádku a pak poběžím, ať mě maminka nehledá.

M: Tak dobře. Měj se pěkně, Františku a moc se těším, až zase za mnou přijdeš.

A až budeš ráno vstávat do školy, vzpomeň si na tuto básničku :

Až ti slůně, sluníčko

Šlápne ráno na víčko

Neplač

Vždyť to nebolí

A běž honem do školy!

Prameny k besedě:

Aprílová škola, Žáček Jiří

Kvak a Zbluňk, Lobel Arnold

Bára, Flíček a..., Eva Beštáková

Sísa Kyselá, Martina Drijverová

Skrytá slovíčka

Lexikon ohrožených druhů strašidel, Vítězslava Klimtová

Barbánek, Jiří Havel

Medvídek Knoflík, Ivona Březinová